

Abnormal Responsiveness to Dexamethasone-Suppressed CRH Test in Patients With Bilateral Adrenal Incidentalomas

- 1- در یک مطالعه مورد- شاهد (جزء مطالعات مشاهده ای- که جهت آن گذشته نگر retrospective) است، مقادیر کورتیزول و ACTH در سه گروه controls and patients with unilateral and bilateral AI با استفاده از بکارگیری dexamethasone (DEX) suppression-CRH test ارزیابی شده است. یک گروه کنترل با دو گروه مورد از نظر متغیرهای پاسخ کورتیزول و ACTH مورد مقایسه قرار گرفته اند.
- 2- در مطالعات مورد- شاهد که گذشته نگر هستند شرایط فعلی آزمودنی ها (افراد یا بیماران) به خصوصیتی از گذشته آنها نسبت داده می شود، مثل مطالعه فعلی که وضعیت کورتیزول و ACTH (وضعیت فعلی) به شرایط گذشته افراد controls and patients with unilateral and bilateral AI نسبت داده می شود.
- 3- تشریح نتایج در چکیده: میانگین کورتیزول و ACTH در بیماران bilateral بطور معنی داری از گروه کنترل بیشتر است (مقایسه میانگین های متغیرهای عددی در دو گروه مستقل مثل کورتیزول و ACTH استفاده از آزمون تی مستقل (در صورت نرمال بودن) و من-ویننی (در صورت غیر نرمال بودن) انجام می شود) همچنین میانگین این دو متغیر در گروه unilateral نیز بطور معنی داری از گروه کنترل بالاتر است. پاسخ مثبت بصورت افزایش بیشتر از 10 pg/ml در ACTH در نظر گرفته شده است بنابراین یک متغیر غیر عددی در این وضعیت شکل می گیرد که عده ای چنین پاسخ مثبتی را دارند و عده ای نخواهند داشت. مقایسه چنین متغیر غیر عددی با استفاده از آزمون کای دو بین دو یا چند گروه (سه گروه مورد مقایسه در این مطالعه) انجام می شود که مشاهده می شود درصد پاسخ مثبت در گروه Bilateral و unilateral بطور معنی داری از هم و از گروه کنترل متفاوت است.
- 4- توضیح مطالب آماری بخش متد: داده های عددی بصورت میانگین و انحراف معیار نشان داده شده اند. نرمال بودن توزیع متغیرهای عددی مورد ارزیابی در این پژوهش با استفاده از آزمون شاپیرو ویلک انجام شده است (معمولا این آزمون برای حجم های نمونه کم و مشابه نمونه های این مطالعه از عملکرد بهتر نسب به آزمون کولموگروف-اسمیرنوف که برای ارزیابی نرمال بودن استفاده می شود برخوردار است). برای متغیرهای غیر نرمال تبدیل ریاضی لگاریتم گیری جهت نرمال کردن آنها استفاده شده است (نرمال بودن متغیرها برای آزمون های پارامتری مثل تی و آنالیز واریانس ضروری است). مقایسه میانگین متغیرهای عددی ACTH و کورتیزول در سه گروه با استفاده از آنالیز واریانس بررسی شده است و برای مقایسه بین دو گروه مستقل از تی مستقل و برای مقایسه متغیرهای غیر عددی از آزمون کای دو یا دقیق فیشر بین سه گروه مورد بررسی

استفاده شده است. برای مقایسه سطح کورتیزول در سه گروه با کنترل سطح ACTH (بعنوان مخدوشگر) از General linear model استفاده شده (از آنالیز کواریانس که نوع خاصی از general linear model است استفاده شده است). مقایسه روند تغییرات دو متغیر ACTH و کورتیزول که در نقاط صفر تا صد و بیست اندازه گیری شده اند با استفاده از تحلیل واریانس اندازه های تکراری (Repeated measures ANOVA) که در نمودار دو نتایج آن آمده است انجام شده است.

5- تشریح بخش یافته ها

- a. در جدول یک مقایسه متغیرهای عددی مثل سن، توده بدنی و ... بین سه گروه با استفاده از ANOVA انجام شده است و مقایسه دو بدوی گروه ها با استفاده از تی مستقل انجام شده است اما بهتر است از آزمون های پسین استفاده نماید (مثل بانرونی، توکی و ...). در جدول دو هم که متغیرهای عددی بین دو گروه پاسخ دهنده و غیر پاسخ دهنده (ACTH بالاتر و پایین تر از 10) با استفاده از آزمون تی مستقل انجام شده است.
- b. مقایسه نسبت پاسخ مثبت بر اساس ACTH در سه گروه با استفاده از آزمون کای دو انجام شده است نتایج در پارگراف ماقبل آخر ستون اول و پاراگراف اول ستون دوم صفحه 3482 آمده است.
- c. شانس پاسخ دهی مثبت در دو گروه Bilateral و unilateral با استفاده از رگرسیون لجستیک بررسی شده است و مقدار شانس در گروه bilateral نسبت به unilateral 27/7 درصد بیشتر بوده است.

(دکتر آوات فیضی - دانشیار آمار زیستی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان)